

Протокол

№

гр. София, 23.07.2020 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 57
състав, в публично заседание на 23.07.2020 г. в следния състав:
СЪДИЯ: Теодора Георгиева

при участието на секретаря Теменужка Стоименова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **5942** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След спазване на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, на именното повикване в 11:12 часа се явиха:

Жалбоподателят - Е. Х.: редовно призован, явява се лично и с адвокат Т. И., с пълномощно приложено на лист 8 по делото.

Ответникът - директорът на Дирекция „Миграция“: уведомен от предходното съдебно заседание, не се явява и не се представлява. Постъпила е молба за даване ход на делото.

Софийска градска прокуратура: уведомена от предходното съдебно заседание, представлява се от прокурор Куман Куманов.

Преводачът А. Х.: редовно уведомен за осъществяване превод от/на език пущу, явява се лично.

СЪДЪТ СНЕ самоличността на преводача: А. Х., годишен, неосъждан, без дела и родство със страните.

СЪДЪТ ПРЕДУПРЕДИ преводача за наказателната отговорност, която носи по чл. 290, ал. 2 от НК за осъществявания превод.

Преводачът: Известна ми е наказателната отговорност. О. да осъществявам точен, верен и безпристрастен превод.

Преводачът разясни на жалбоподателя извършените до момента процесуални действия.

Жалбоподателят (лично чрез преводача): Разбирам превода и съм съгласен да се ползвам от услугите на този преводач при провеждане на делото.

С оглед заявеното от жалбоподателя,
СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

НАЗНАЧАВА А. Х. като преводач на жалбоподателя Е. Х. за осъществяване на превод от/на език пушу.

Адвокат И.: Да се даде ход на делото.

Прокурор К.: Няма пречки, моля да се даде ход на делото.

СЪДЪТ счита, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото в днешното съдебно заседание, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ДОКЛАДВА постъпилата жалба.

ДОКЛАДВА административната преписка ведно със съдържащите се в нея документи.

ДОКЛАДВА постъпила на 21.07.2020 г. по електронната поща на съда с вх.№ 22491 писмена защита от ответника чрез юрисконсулт Ч., с приложено пълномощно. Заявява, че не възразява да се гледа делото в отсъствие на представител на ответника; оспорва жалбата като неоснователна и недоказана; няма искания по доказателствата изразява становище по същество и прави искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение като прави възражение за евентуално претендираното адвокатско възнаграждение, ако същото надвишава минимално определените размери.

Жалбоподателят (лично чрез преводача): Разбирам подадената жалба. Зная защо съм тук и поддържам жалбата си.

Адвокат И.: Изцяло поддържам подадената от името на моя доверител жалба. Не възразявам да се приеме административната преписка. Представям и моля да приемете Решение № 3695 по административно дело № 14189 от 2019 година по описа на Административен съд София-град, с което се отменя заповедта, с която на моя доверител е наложена принудителната административна мярка връщане в държавата по произход и въз основа на която му е наложена обезпечителната мярка „настаняване на чужденец в СДВНЧ“, срокът на чието действие е продължен. На следващо място представям и моля да приемете регистрационна карта издадена от Държавна агенция за бежанците (ДАБ), както и решение на ДАБ № УВР-34 от 08.07.2020 г. в уверение на това, че считано от 26.06.2020 г. моят доверител Е. Х. не е със статут на чужденец, а със статут на лице търсещо международна закрила. Той е регистриран, поради което и спрямо него не следва да се прилагат мерките не на Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ), а на Закона за убежището и бежанците (ЗУБ). Той не подлежи на процедура по извеждане. Решението е обжалвано, но делото още не е образувано – висящо е. В тази връзка представям и моля да приемете жалбата, с която е обжалвано това решение. Обръщам внимание на съда, че в Решението, съобразно

самоличността, която съдът е снел, е посочено, че моят доверител е гражданин на П., а не на А.. В тази връзка представям и моля да приемете Удостоверение за раждане на жалбоподателя, видно от което същият е роден в П. и е гражданин на П., както и документи от Република Франция, откъдето той е върнат по Регламент „Д.“, като е върнат отново като пакистански, а не афганистански гражданин. Представям и моля да приемете копие на лична карта, като моля преводачът да потвърди съдържанието на същата, тъй като няма надлежен превод. Същата е издадена в П. и удостоверява неговото пакистанско гражданство. Представените днес от нас документи в оригинален превод сме представили по делото, чието решение представихме. Моля, при необходимост, съдът да провери тези доказателства служебно.

Жалбоподателят (лично чрез преводача): Това е моята лична карта, която съм взел от П..

Преводачът: На представения документ пише: „Държава П., име Е. Х., мъжки род, № 17201-635783-3-5“.

СЪДЪТ ВЪРНА представения документ на адвокат И., тъй като е представен без превод на български език.

Адвокат И.: Няма да сочим други доказателства. Нямаме други доказателствени искания.

Прокурор К.: Да се приемат доказателствата по делото. Не възразявам да се приемат днес представените писмени доказателства. Не възразявам да се приложи представеното за сведение Решение на Административен съд София-град. Нямам искания по доказателствата.

С оглед становището на страните и участващия по делото прокурор
СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА и ПРИЛАГА по делото административната преписка ведно със съдържащите се в нея доказателства.

ПРИЕМА и ПРИЛАГА по делото писмените доказателства представени в днешното съдебно заседание от страна на жалбоподателя.

Страните (поотделно): Няма да сочим други доказателства. Нямаме други доказателствени искания.

Прокурор К.: Нямам искания по доказателствата.

СЪДЪТ счита делото за изяснено от фактическа и правна страна, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО ПО СЪЩЕСТВО.

Адвокат И.: Моля да отмените оспорения административен акт като неправилен и незаконосъобразен. Действително нормата на чл. 44, ал. 8 от ЗЧРБ допуска срокът на принудителното настаняване на чужденец да бъде продължен в случай, че са налице първоначалните основания за задържане и лицето отказва съдействие по повод изпълнение наложената му принудителна административна мярка (ПАМ), поради което е налице забавяне в процеса по извеждане. В настоящия случай обаче, Е. Х. е лице със статут на търсещ закрила, спрямо когото следва да се прилагат нормите на ЗУБ, а не на ЗЧРБ. Съгласно нормата на чл. 67, ал. 1 от ЗУБ лицата, които са в процедура за международна закрила, имат правото да останат на територията на Република България и спрямо тях не се привеждат в изпълнение ПАМ като „връщане“ до приключване на процедурата с влязло в сила решение, поради което безсмислено е тяхното обезпечаване чрез настаняване на чужденеца в СДВНЧ. Обръщам внимание на съда, че аналогично е и тълкуванието на чл. 2, § 2 от Директива 2008/115 на Европейския съюз (ЕС), което е дадено в Решението на съда от 30.05.2013 г. по дело С-354 11, съобразно което следва да се гарантира, че независимо, че лицата може да имат издадено решение за връщане, то те имат право да останат на територията на съответната държава-членка и да не бъдат връщани, т.е. да се суспендира процеса на връщане, поне до влизане в сила на първоинстанционно решение за отхвърляне на молбата за закрила. Обръщам внимание на съда също така, че се касае за продължаване срок на принудително настаняване, като принципът е, че административните органи следва да докажат легитимни усилия, които са предприели в предходния период, така че задържането да обезпечи изпълнението на мярката в рамките на новия постановен срок. В конкретния случай ответната страна не ангажира никакви доказателства за предприети от нейна страна действия по извеждането на доверителя ми. За осемте месеца откакто той е настанен в СДВНЧ, Дирекция „Миграция“ не е изяснила дали той е гражданин на А. или е гражданин на П.. В половината от документите, включително в предложението за продължаване на срока за настаняване, той е посочван едновременно и като гражданин на А., и като гражданин на П.. Не е взето предвид, че той самият е заявил, че е пакистанец, че като такъв е върнат от Франция, че разполага с копие на документи, които удостоверяват неговата самоличност, които е представил и като пакистански гражданин е регистриран от Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет. В същото време ответникът е провел беседа, в която се е опитал да убеди моя доверител да се върне в А. – държава, с която той няма нищо общо и в която е нелогично административният орган да очаква, че той ще иска да се завърне. При всички положения единствените действия предприети от ДАБ е изпращането на две писма – едно до Посолството на П. и едно до Посолството на А.. От Посолството на А. са отказали категорично и са казали, че няма да издадат пътен документ на Е. Х., най-малкото защото той не е техен гражданин и тъй като нямат практиката да издават такива документи на лица, които не заявяват изрично, че искат да се завърнат. Е. Х. няма как да заяви, че иска да се завърне в страна, чиито гражданин не е. До Посолството на П. е изпратено едно единствено писмо, на което българските органи и до момента нямат отговор. Административният орган не е предприел никакви други действия в посока за изпълнение на наложената принудителна мярка. В този случай не може в негова вреда да се тълкува, че той не желае да се завърне и не е предприел действия по подписване на декларация за доброволно връщане. Тук може да се има

предвид Решение № 4143 от 13.04.2020 г. по административно дело № 14609 за 2019 година на Върховен административен съд на Република България, в което се сочи, че ако приемем, че желанието за доброволно връщане на чужденеца е единственият начин да му бъде издаден документ за пътуване, а той категорично отказва това, то нелогично е да се смята, че ПАМ може да бъде изобщо изпълнена. В този смисъл считам че видно от всички факти и обстоятелства по настоящия случай, приложима е, както сочи и Върховния административен съд, разпоредбата на чл. 44, ал. 8, изречение последно от ЗЧРБ, съобразно която когато с оглед на конкретните обстоятелства по случая се установи, че вече не съществува разумна възможност по правни или технически причини за принудителното извеждане на чужденеца, то лицето се освобождава незабавно от СДВНЧ, тъй като мярката вече се лишава от смисъл. Обръщам вниманието на съда, че настаняването на чужденците в СДВНЧ не е социална услуга, а преследва конкретна правна цел. В конкретния случай тя няма как да бъде постигната, поради което мярката се явява нецелесъобразна. Моля за отмяна на Заповедта.

Прокурор К.: Моля да отхвърлите жалбата и да потвърдите оспорваната заповед, издадена от ДАБ. Решението на Административен съд София-град, което беше цитирано и представено за сведение на съда, все още не е влязло в сила. По отношение на представеното решение на интервюиращ орган на ДАБ: видно е, че със същото е отказана процедура. Поради това моля жалбата срещу обжалваната заповед да бъде отхвърлена.

СЪДЪТ ОПРЕДЕЛЯ възнаграждение на преводача за осъществения превод в размер на 40,00 лв. (лева), което ДА СЕ ИЗПЛАТИ от бюджета на Административен съд София-град, за което се ИЗДАДЕ разходен касов ордер, който се ВРЪЧИ на преводача А. Х..

СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ В СРОК.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 11:30 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: